

Vår förening fyller femtio!

Femtio år är värt att fira ordentligt, och det gjorde vi i lördagskväll, på Statt!

Här ses två damer på väg in värmen, till vännerna som fylkades i hotellets foajé i väntan på att komma in till de dukade borden.

På väg in serverades ett glas alkoholfritt bubbel, och sedan var det bara att söka upp en plats vid borden.

57 personer var vi, roligt att så många medlemmar kom för att fira!

Vi fyllde upp större delen av restaurangen. Där var mycket glatt pratande runt borden!

I väntan på servering, och mellan de olika rätterna, avbröts det allmänna sorlet av några inslag med anföranden, av olika slag.

Ordförande Jan var förstas den som hälsade alla välkomna, medlemmar och inbjudna gäster.

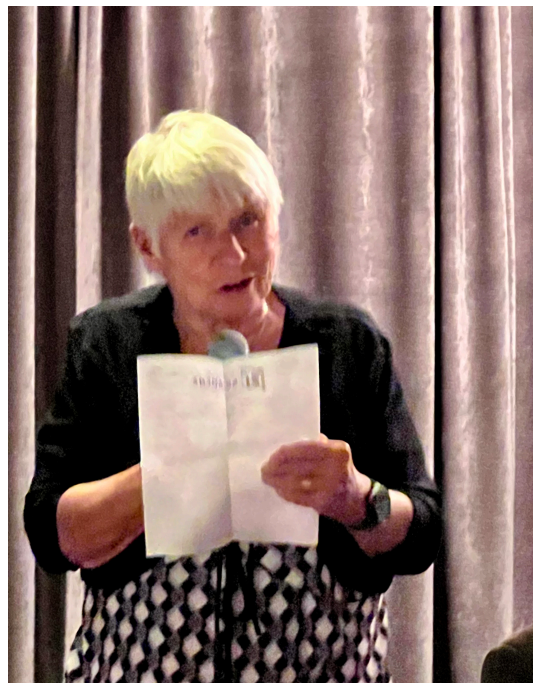
Jan berättade också lite om föreningens arbete, och om det som kommer i kalendariet. Både i vår förening, och i det samarbete som nu startat upp runt att bygga ett trygghetsboende i Arvika! Möte på Ritz om detta, nu på onsdag kl. 18.00. Missa inte!

Jans hustru Anki, tillika föreningens före detta ordförande, under perioden före vår förra ordförande Birgitta, hade så inför kvällen gjort djupdykningar i föreningens gamla gästböcker från starten 1973.

Hon kunde berätta om många trevliga tillställningar, utflykter och resor som gjorts under årens lopp! Vilka resor som gjorts! Det var fjällvandringar och många andra äventyr! Roligt att få höra!

När alla drycker var beställda och på plats, så kom huvudrätten in. Hjortfilé med potatisgratäng, grön sparris och tryffelsås!

Det smakade lika gott som som det låter, och ser ut på bilden!

Utöver alla medlemmar, så var även några gäster inviterade till vårt jubileum.

Två av gästerna passade på i skarven före desserten att tacka för inbjudan, med varsitt tal och en present till vår förening.

Det var Ulrika och Jonas Karlsson från Arvika PRO, som berättade om sin förening, och om vårt samarbete under senare tid, och framöver. Vi har mycket gemensamt, och det är kul att jobba ihop!

Presenten de överlämnade andades som synes en fin känsla för vår gemensamma hemstad! Uppskattat!

Desserten som sedan följde smakade fint, den också. Crème brûlée!

Kvällens underhållare, Pärre Eriksson, från Môra-Per, hade nu börjat packa upp sina attiraljer, och hans första insats för kvällen blev att ackompanjera vår tredje gäst:

Ing-Britt Bergström, från Kill!
Hon tackade för inbjudan genom att framföra en specialskriven sång!

För alla som var med på vårt senaste medlemsmöte, förra torsdagen på Korpralen, är Ing-Britt nu väl känd, både i egenskap av distriktsordförande i SPF Värmland (och ordförande i Kils SPF), och i rollen som Britt Enders, välkänd värmländsk dansbandssångerska.

Då var det sångerskan Britt som var inviterad, nu var det distriktsordförande Ing-Britt. Som nu överraskade med att sjunga en helt ny och specialskriven text, på gamla Värnamovisans melodi.

Hon hade passat på att be vår "egen" diktskapare, Urban Andersson, att skriva något till oss för kvällen. Och det hörsammade han snabbt, och lika lyckat som vanligt!

Du kan läsa hela texten, i en egen länk, här på hemsidan! Gör det!

Britt har en varm och härlig röst, sången var fin och rolig, och Pärrens ackompanjemang därtill, gjorde det inte sämre!

Roligt och jättelyckat!

Nu fick Pärre ta över mikrofonen själv! Han öppnade med den välkända sången "Det var dom som byggde landet", - den av Môra-Pers alla sånger som mest spridits över landet, och också uppskattats av och spelats in med och av flera andra artister.

Pärre berättar att Môra-Per faktiskt också firar jubileum i år, trettio år. Tiden går, som sagt!

Till "Amerikat" har Pärre aldrig kommit, trots att han en gång var på väg, med bl.a. Urban. Nu har han beslutat att sluta flyga mer, så då får han försöka nöja sig Jills veranda, och andra influenser. Vi får höra sången "Håller oss på jorden!"

Den tredje sången "Amanda" handlar om barn som växer, och om hösten.

Och den fjärde sången, den sista?, anknyter också den till hösten, och till Pärres egen släktbakgrund. Han berättar om ett gentest som visat på finnsläkt, och om ett besök på platsen för släktgården Tiola uppe i Gräsmark. Numera bara en minnesplakett över gården, över utvandrade släktingar och en lite oväntad anknytning till Buffalo Bill! Vi får höra visan "Tiola", också den en finstämd melodi, en lite melankolisk historia.

Redan slut på programmet?? Nej, lite protester hörs, - kan vi få höra något lite mer fartfyllt också!? Nå, det är ju svårt att spela exempelvis musik av Creedence Clearwater när man är ensam med en gitarr.

Jan bryter för en liten paus, och uttalar vår stora tacksamhet mot Westra Wermlands Sparbank, en generös sponsor. Banken sponsrar föreningen, och föreningen i sin tur sponsrar den här kvällen, - kostnaden för oss medlemmar på plats, är en bara en liten del av den totala kostnaden för kvällen!

Därpå får vi höra ytterligare två låtar av Pärre, - den första missar jag lite av, men den sista blir ett passande slut: "Skål mina vänner"! Tack Pärre, det var jätteroligt att lyssna på dig!!

Efter det var kvällen slut, folk började bryta upp, och det blev ett avslut på allt. Luften gick ur oss lite, - femtio år, det har vi firat nu!

Vid dator och kamera, Annelise Paulsen

Lägger lite fler bilder från kvällen här nedan! Inga namn nämnda idag...

